

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 7. septembra 2023*

„Predhodno odločanje – Območje svobode, varnosti in pravice – Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah – Uredba (ES) št. 44/2001 – Priznavanje in izvrševanje sodnih odločb, izdanih v drugi državi članici, v državi članici – Člen 34 – Razlogi za zavrnitev – Kršitev javnega reda Evropske unije in nacionalnega javnega reda – Pojem ‚javni red‘ – Medsebojno zaupanje – ‚Kvazi‘ *anti-suit injunctions* – Odločbe, ki preprečujejo izvrševanje pravice do sodnega varstva ali nadaljevanje postopkov, sproženih pred sodišči druge države članice“

V zadevi C-590/21,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Areios Pagos (kasacijsko sodišče, Grčija) z odločbo z dne 25. junija 2021, ki je na Sodišče prispela 23. septembra 2021, v postopku

Charles Taylor Adjusting Ltd,

FD

proti

Starlight Shipping Co.,

Overseas Marine Enterprises Inc.,

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi K. Jürimäe, predsednica senata, M. Safjan, N. Piçarra, N. Jääskinen (poročevalec) in M. Gavalec, sodniki,

generalni pravobranilec: J. Richard de la Tour,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za Charles Taylor Adjusting Ltd in FD S. Cogley, advocate, A. Nasikas, G. Orfanidis in K. Sotiriadis, dikigoroi,

* Jezik postopka: grščina.

- za Overseas Marine Enterprises Inc., Starlight Shipping Co., K. Georgopoulos, dikigoros,
- za grško vlado Z. Chatzipavlou, K. Georgiadis in L. Kotroni, agenti,
- za špansko vlado M. J. Ruiz Sánchez, agentka,
- za Evropsko komisijo T. Adamopoulos in S. Noë, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 23. marca 2023

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 34, točka 1, in člena 45(1) Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 4, str. 42).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo Charles Taylor Adjusting Ltd (v nadaljevanju: Charles Taylor) in FD, pravnima zastopnikoma zavarovalnic pomorske ladje, imenovane *Alexandros T.*, na eni strani ter družbo Starlight Shipping Co. (v nadaljevanju: Starlight), lastnico te ladje, in Overseas Marine Enterprises Inc. (v nadaljevanju: OME), ki upravlja navedeno ladjo, na drugi strani glede priznanja in izvršitve sodbe in dveh sklepov, ki jih je izdalo High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Commercial Court) (višje sodišče (Anglija in Wales), oddelek Queen's Bench (gospodarski senat), Združeno kraljestvo) (v nadaljevanju: sodba in sklepa High Court), v Grčiji.

Pravni okvir

Uredba št. 44/2001

- 3 Člen 34, točka 1, Uredbe št. 44/2001, ki se *ratione temporis* uporablja za spor o glavni stvari, je določal:

„Sodna odločba se ne prizna:

1. če bi bilo njeno priznanje v očitnem nasprotju z javnim redom v državi članici, v kateri se zahteva priznanje;“
- 4 Člen 45(1) te uredbe določa:

„Sodišče, pri katerem se vloži pravno sredstvo iz člena 43 ali 44, zavrne razglasitev izvršljivosti oz. prekliče razglasitev izvršljivosti samo na podlagi enega izmed razlogov iz členov 34 in 35. Svojo odločitev mora sprejeti brez odlašanja.“

Sporazum o izstopu

- 5 Sporazum o izstopu Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska iz Evropske unije in Evropske skupnosti za atomsko energijo (UL 2020, L 29, str. 7; v nadaljevanju: Sporazum o izstopu) je bil sprejet 17. oktobra 2019 in je začel veljati 1. februarja 2020.
- 6 Člen 67 tega sporazuma, naslovljen „Pristojnost, priznavanje in izvrševanje sodnih odločb ter sodelovanje osrednjih organov v zvezi z njimi“, v odstavku 2(a) določa:

„V Združenem kraljestvu in v državah članicah se v razmerah, v katerih je vključeno Združeno kraljestvo, za priznavanje in izvrševanje sodb, sklepov, javnih listin, sodnih poravnav in dogovorov uporabljajo naslednji akti ali določbe:

(a) Uredba (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL 2012, L 351, str. 1) se uporablja za priznavanje in izvrševanje sodb, izdanih v sodnih postopkih, ki so se začeli pred koncem prehodnega obdobja [...]“
- 7 Člen 126 navedenega sporazuma določa prehodno obdobje, ki se začne na datum začetka veljavnosti tega sporazuma in konča 31. decembra 2020, v tem obdobju pa se v skladu s členom 127(1), prvi pododstavek, tega sporazuma za Združeno kraljestvo in v njem uporablja pravo Unije, če ni v Sporazumu o izstopu določeno drugače.

Spor o glavni stvari in vprašnji za predhodno odločanje

- 8 Ladja *Alexandros T.* se je 3. maja 2006 skupaj s tovorom potopila ob obali zaliva Port Elizabeth (Južna Afrika). Družbi Starlight in OME, ki sta lastnica oziroma upravljavka te ladje, sta pri zavarovalnicah te ladje zahtevali plačilo odškodnine iz naslova njihove pogodbene odgovornosti zaradi nastanka zavarovalnega primera.
- 9 Ker so te zavarovalnice zavrnille plačilo te odškodnine, je družba Starlight istega leta v Združenem kraljestvu zoper njih vložila tožbo, v zvezi z eno od navedenih zavarovalnic pa je vložila zahtevo za arbitražo. Medtem ko so bile zadeve v zvezi s to tožbo in to arbitražo še v teku, sta družbi Starlight in OME ter zavarovalnice ladje sklenile sporazume o poravnavi (v nadaljevanju: sporazumi o poravnavi), s katerimi so se postopki med strankami končali. Te zavarovalnice so tako iz naslova nastanka zavarovalnega primera v dogovorjenem roku izplačale zavarovalnino, določeno v zavarovalnih pogodbah, kot popolno in končno poplačilo vseh terjatev zaradi izgube te ladje.
- 10 Sporazume o poravnavi je 14. decembra 2007 in 7. januarja 2008 v Združenem kraljestvu potrdilo sodišče, pred katerim je potekal postopek s tožbo. Odredilo je ustavitev vseh poznejših postopkov v zvezi z obravnavano zadevo, ki bi izhajali iz iste tožbe.
- 11 Družbi Starlight in OME ter drugi lastniki ladje *Alexandros T.* in fizične osebe, ki jih zakonito zastopajo, so po sklenitvi navedenih sporazumov pri Polymeles Protodikeio Peiraios (prvostopenjsko sodišče v Pireju, Grčija) vložili več novih tožb, med njimi tožbi z dne 21. aprila 2011 in 13. januarja 2012, med drugim zoper družbo Charles Taylor, to je družbo za pravno in tehnično svetovanje, ki je zagotavljala obrambo zavarovalnic te ladje, kar zadeva zahteve družbe Starlight pred sodiščem, navedenim v prejšnji točki, in zoper FD, direktorja te družbe.

- 12 Družbi Starlight in OME sta s temi novimi tožbami zahtevali odškodnino za premoženjsko in nepremoženjsko škodo, ki naj bi jo utrpeli zaradi lažnih in žaljivih navedb v zvezi z njima, ki naj bi jih podale zavarovalnice navedene ladje in njihovi zastopniki. Družbi Starlight in OME sta trdili, da so direktorji in zastopniki teh zavarovalnic, ko je še potekal prvotni postopek v zvezi s plačilom odškodnine, ki so jo dolgovale te zavarovalnice in te še vedno niso želele izplačati zavarovalnine, pri Ethniki Trapeza tis Ellados (grška nacionalna banka), hipotekarni upnici enega od lastnikov te ladje, in na zavarovalnem trgu širili med drugim lažno govorico, da je bil brodolom ladje *Alexandros T.* posledica resnih napak na tej ladji, s katerimi so bili lastniki seznanjeni.
- 13 Medtem ko so bile zadeve, katerih predmet so bile navedene nove tožbe, v teku, so zavarovalnice ladje in njihovi zastopniki, med katerimi sta bila zlasti družba Charles Taylor in FD, toženi stranki v teh zadevah, pri angleških sodiščih vložili tožbe proti družbama Starlight in OME, da bi se ugotovilo, da so bili z novimi tožbami, vloženimi v Grčiji, kršeni sporazumi o poravnavi in da se ugotovi njunim „deklaratornim in odškodninskim zahtevkom“.
- 14 Potem ko so bila izčrpana vsa pravna sredstva, je High Court 26. septembra 2014 na podlagi teh tožb zoper družbi Starlight in OME izdalo sodbo in sklepa. V skladu s to sodbo in sklepoma, ki temeljijo na vsebini sporazumov o poravnavi in klavzuli o pristojnosti, ki določa to sodišče, so tožeče stranke v postopku v glavni stvari prejele plačilo odškodnine, povezane s postopkom v Grčiji, in stroškov, ki so nastali v Angliji.
- 15 Monomeles Protodikeio Peiraios, Naftiko Tmima (prvostopenjsko sodišče v sestavi sodnika posameznika v Pireju, pomorski oddelek, Grčija) je ugodilo predlogu družbe Charles Taylor in FD z dne 7. januarja 2015, naj se v skladu z Uredbo št. 44/2001 ta sodba in sklepa High Court priznajo in razglasijo za delno izvršljive v Grčiji.
- 16 Družbi Starlight in OME sta 11. septembra 2015 zoper sodbo Monomeles Protodikeio Peiraios, Naftiko Tmima (prvostopenjsko sodišče v sestavi sodnika posameznika v Pireju, pomorski oddelek) vložili pritožbo pri Monomeles Efeteio Peiraios, Naftiko Tmima (pritožbeno sodišče v Pireju v sestavi sodnika posameznika, pomorski oddelek, Grčija).
- 17 Zadnjenavedeno sodišče je s sodbo z dne 1. julija 2019 tej pritožbi ugodilo z obrazložitvijo, da odločbe, katerih priznanje in izvršitev se zahtevata, vsebujejo „kvazi“ *anti-suit injunctions*, ki zadevnim osebam preprečujejo, da bi pri sodišču v Grčiji vložile tožbo v nasprotju s členom 6(1) Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisane 4. novembra 1950 v Rimu, ter členom 8(1) in členom 20 Syntagma (ustava), saj so te določbe „srž“ pojma „javni red“ v Grčiji.
- 18 Družba Charles Taylor in FD sta zoper to sodbo vložila kasacijsko pritožbo pri Areios Pagos (kasacijsko sodišče, Grčija), ki je predložitveno sodišče. Po njunem mnenju sodba in sklepa High Court niso v očitnem nasprotju niti z javnim redom v zvezi s pristojnim sodiščem niti z javnim redom Evropske unije ter se z njimi ne kršijo temeljna načela. Pri tem trdita, da zaradi dejstva, da jima je bila dodeljena začasna odškodnina, in sicer iz naslova novih tožb, ki so bile vložene v Grčiji, preden so bile vložene tožbe pri angleških sodiščih, zainteresiranim strankam ni niti preprečeno nadaljnje vlaganje pravnih sredstev pri grških sodiščih niti ni tem sodiščem preprečeno, da jim zagotovijo sodno varstvo. Zato naj bi se napačno štelo, da so ta sodba in sklepa High Court *anti-suit injunctions*.

19 V teh okoliščinah je Areios Pagos (kasacijsko sodišče) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

- „1. Ali je treba izraz ‚v očitnem nasprotju z javnim redom‘ Unije in posledično ‚z nacionalnim javnim redom‘, na podlagi česar sta bila zavrnjena priznanje in razglasitev izvršljivosti v skladu s členom 34, točka 1, in s členom 45(1) Uredbe št. 44/2001, razlagati tako, da se poleg izrecnih *anti-suit injunctions*, ki prepovedujejo začetek in nadaljevanje postopka pred sodiščem v drugi državi članici, nanaša tudi na odločbe ali sklepe, ki so jih izdala sodišča držav članic, ki: (i) onemogočajo ali ovirajo zagotovitev sodnega varstva tožeči stranki pri sodišču v drugi državi članici ali nadaljevanje postopkov, ki že potekajo pred navedenim sodiščem, in (ii) to zato pomeni poseg v pristojnost sodišča druge države članice, da se izreče v zadevi, o kateri že odloča in jo že obravnava ter je ugotovljena za skladno z javnim redom Unije? Natančneje, ali je v nasprotju z javnim redom Unije, v smislu člena 34, točka 1, in člena 45(1) Uredbe št. 44/2001, priznanje in/ali razglasitev izvršljivosti odločbe ali sklepa sodišča države članice, s katerim je prosilec za ugotovitev in razglasitev izvršljivosti dodeljena začasna in vnaprejšnja denarna odškodnina za stroške in izdatke iz naslova vložitve tožbe ali nadaljevanja postopka pred sodiščem druge države članice, ker:
- (a) je po preučitvi te tožbe razvidno, da je zadeva zajeta s sporazumom o poravnavi, ki je bil ustrezno ugotovljen in potrjen pri sodišču države članice, ki sprejme odločbo (ali) in sklep ter
 - (b) sodišče druge države članice, na katero tožena stranka vloži novo tožbo, ni pristojno zaradi določbe o izključni pristojnosti?
2. Ali v primeru nikalnega odgovora na prvo vprašanje očitno in neposredno nasprotje z nacionalnim javnim redom – ob upoštevanju navedenih temeljnih kulturnih in pravnih pogledov, sprejetih v državi, ter temeljnih predpisov grškega prava, ki se nanašajo na samo jedro pravice do sodnega varstva (člena 8 in 20 grške ustave, člen 33 grškega civilnega zakonika in načelo varstva te pravice, kot je pojasnjeno v členu 176 in členu 173, od (1) do (3), ter členih 185, 205 in 191 grškega zakonika o civilnem postopku [...]), ter člena 6(1) EKČP, tako da je v tem primeru mogoč odstop od uporabe prava Unije glede prostega pretoka sodnih odločb, nepriznanje zaradi te ovire pa je skladno s pogledi, ki prevzemajo in spodbujajo evropsko perspektivo – pomeni, v skladu s členom 34, točka 1, Uredbe št. 44/2001, kot ga razlaga Sodišče, podlago, ki v Grčiji preprečuje priznanje in ugotovitev izvršljivosti zgoraj navedene odločbe in sklepov (prvo vprašanje), ki so jih sprejela sodišča druge države članice (Združeno kraljestvo)?“

Vprašanji za predhodno odločanje

Uvodne ugotovitve

- 20 Glede uporabe *ratione loci* Uredbe št. 44/2001 je treba, ne glede na izstop Združenega kraljestva iz Unije, najprej poudariti, da se v skladu s členom 67(2)(a) Sporazuma o izstopu v povezavi s členoma 126 in 127 tega sporazuma Uredba št. 1215/2012 uporablja za Združeno kraljestvo in države članice v primerih, ki vključujejo Združeno kraljestvo, za priznavanje in izvrševanje sodnih odločb, izdanih v sodnih postopkih, ki so se začeli pred koncem prehodnega obdobja, tj. pred 31. decembrom 2020.

- 21 Iz tega izhaja, da se določbe o priznavanju in izvrševanju iz Uredbe št. 44/2001, ki je bila ob sprejetju Sporazuma o izstopu že razveljavljena in nadomeščena z Uredbo št. 1215/2012, še naprej uporabljajo pod enakimi pogoji.
- 22 Ker so bili v obravnavani zadevi sodba in sklepa High Court izdani 26. septembra 2014, se za spor o glavni stvari *ratione loci* uporablja Uredba št. 44/2001.

Prvo vprašanje

- 23 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem za predhodno odločanje v bistvu sprašuje, ali je treba člen 34, točka 1, Uredbe št. 44/2001 v povezavi s členom 45(1) te uredbe razlagati tako, da lahko sodišče države članice zavrne priznanje in izvršitev odločbe sodišča druge države članice zaradi nasprotja z javnim redom, ker ta odločba predstavlja oviro za nadaljevanje postopka, ki že poteka pred drugim sodiščem te prve države članice, saj je z njo eni od strank dodeljena začasna denarna odškodnina za stroške, ki jih nosi zaradi začetka tega postopka, ker je po eni strani predmet tega postopka zajet s sporazumom o poravnavi, ki je bil sklenjen zakonito in ga je potrdilo sodišče države članice, ki je izdalo navedeno odločbo, ter ker po drugi strani sodišče prve države članice, pri katerem je bil začet sporni postopek, zaradi klavzule o izključni pristojnosti ni pristojno.
- 24 Uredba št. 44/2001 temelji na medsebojnem zaupanju držav članic v njihove pravne sisteme in sodne institucije (sodba z dne 9. decembra 2003, Gasser, C-116/02, EU:C:2003:657, točka 72). Zato razen nekaterih omejenih izjem, med katerimi je nasprotje z javnim redom v državi članici, v kateri se zahteva priznanje, iz člena 34, točka 1, Uredbe št. 44/2001, ta uredba sodišču druge države članice ne dovoljuje, da bi preverjalo pristojnost sodišča (glej v tem smislu sodbi z dne 27. aprila 2004, Turner, C-159/02, EU:C:2004:228, točka 26, in z dne 10. februarja 2009, Allianz in Generali Assicurazioni Generali, C-185/07, EU:C:2009:69, točka 29).
- 25 To, da sodišče stranki prepove vložitev tožbe ali nadaljevanje postopka s tožbo pri tujem sodišču v okviru *anti-suit injunctions*, sicer se naloži sankcija, pa povzroči poseg v pristojnost tega sodišča za rešitev spora. Če je namreč tožeči stranki prepovedano vložiti tako tožbo z odredbo, je treba ugotoviti obstoj posega v pristojnost tujega sodišča, kar je samo po sebi nezdržljivo s to uredbo (glej v tem smislu sodbe z dne 27. aprila 2004, Turner, C-159/02, EU:C:2004:228, točka 27; z dne 10. februarja 2009, Allianz in Generali Assicurazioni Generali, C-185/07, EU:C:2009:69, točka 34, in z dne 13. maja 2015, Gazprom, C-536/13, EU:C:2015:316, točka 32).
- 26 V obravnavanem primeru je iz predložitvene odločbe v bistvu razvidno, kot je navedeno v točki 14 te sodbe, da se sodba in sklepa High Court, katerega izključno pristojnost so stranke izbrale v okviru sporazumov o poravnavi, ne nanašajo neposredno na grška sodišča in tudi formalno ne prepovedujejo postopka, ki poteka pred predložitvenim sodiščem. Vendar ta sodba in sklepa vsebujejo razloge, ki se nanašajo, prvič, na to, da sta družbi Starlight in OME ter fizične osebe, ki ju zastopajo, kršile te sporazume o poravnavi, drugič, na sankcije, ki sta jim ti družbi izpostavljeni, če ne spoštujeta navedene sodbe in sklepov, in tretjič, na pristojnost grških sodišč glede navedenih sporazumov o poravnavi. Poleg tega ista sodba in sklepa vsebujejo tudi razloge, ki se nanašajo na naložitev plačila denarnega zneska, ki so ji izpostavljeni družbi Starlight in OME ter fizične osebe, ki ju zastopajo, in zlasti odločbo o odškodnini iz naslova predplačila, katere znesek ni dokončen in je odvisen od nadaljevanja postopka pred temi sodišči.
- 27 Iz navedenega izhaja, kot je generalni pravobranilec ugotovil v točki 38 sklepnih predlogov, da bi bilo mogoče sodbo in sklepa High Court opredeliti kot „kvazi“ *anti-suit injunctions*. Čeprav namen te sodbe in sklepov ni, da se stranki prepove vložitev tožbe ali nadaljevanje postopka z njo

pred tujim sodiščem, bi se namreč zanje lahko štelo, da je njihov učinek vsaj odvracanje družb Starlight in OME ter njihovih zastopnikov od vložitve tožbe pri grških sodiščih ali od nadaljevanja postopka s tožbo z enakim predmetom, kot ga imajo tožbe, vložene pri sodiščih Združenega kraljestva, kar mora vsekakor preveriti predložitevno sodišče.

- 28 Odredba, ki bi imela take učinke, glede na načela, navedena v točkah 24 in 25 te sodbe, ne bi bila združljiva z Uredbo št. 44/2001.
- 29 Vendar sodišče države članice, v kateri se zahteva priznanje, ne more zavrniti priznanja sodne odločbe, izdane v drugi državi članici, le zato, ker meni, da je bilo v tej sodni odločbi nacionalno pravo ali pravo Unije napačno uporabljeno, saj bi bil sicer spodkopan cilj Uredbe št. 44/2001 (sodbi z dne 28. aprila 2009, Apostolides, C-420/07, EU:C:2009:271, točka 60, in z dne 16. januarja 2019, Liberato, C-386/17, EU:C:2019:24, točka 54).
- 30 Iz tega sledi, da je treba preučiti, ali lahko sodišče države članice v okviru obravnave pravnega sredstva zoper razglasitev izvršljivosti odločbe sodišča druge države članice to razglasitev prekličje, ker je navedena sodna odločba podobna „kvazi“ *anti-suit injunctions*, ki načeloma ni združljiva z Uredbo št. 44/2001.
- 31 V zvezi s tem je treba opozoriti, prvič, da člen 45(1) te uredbe možnost zavrnitve ali preklica razglasitve izvršljivosti omejuje na enega od razlogov iz členov 34 in 35 navedene uredbe. Drugič, člen 34, točka 1, iste uredbe v bistvu določa, da se sodna odločba ne prizna, če bi bilo njeno priznanje v očitnem nasprotju z javnim redom v državi članici, v kateri se zahteva priznanje.
- 32 Sodišče je v zvezi s pojmom „javni red“ iz te določbe razsodilo, da je treba člen 34 Uredbe št. 44/2001 razlagati ozko, ker pomeni oviro za uresničevanje enega od temeljnih ciljev te uredbe. Določba o javnem redu iz člena 34, točka 1, te uredbe se lahko uporabi le v izjemnih primerih (sodbi z dne 28. marca 2000, Krombach, C-7/98, EU:C:2000:164, točka 21, in z dne 25. maja 2016, Meroni, C-559/14, EU:C:2016:349, točka 38 in navedena sodna praksa).
- 33 Čeprav lahko države članice na podlagi pridržka iz te določbe načeloma v skladu z nacionalnim pojmovanjem prosto določajo zahteve svojega javnega reda, meje tega pojma spadajo v okvir razlage te uredbe (sodbi z dne 28. marca 2000, Krombach, C-7/98, EU:C:2000:164, točka 22, in z dne 7. aprila 2022, H Limited, C-568/20, EU:C:2022:264, točka 42).
- 34 Zato ni naloga Sodišča, da opredeli vsebino javnega reda države članice, je pa njegova naloga, da preveri meje, znotraj katerih lahko sodišče države članice uporabi ta pojem, zato da zavrne priznanje odločbe, izdane v drugi državi članici (sodbi z dne 28. marca 2000, Krombach, C-7/98, EU:C:2000:164, točka 23, in z dne 7. aprila 2022, H Limited, C-568/20, EU:C:2022:264, točka 42).
- 35 Tako je uporaba določbe o javnem redu iz člena 34, točka 1, Uredbe št. 44/2001 upravičena le takrat, ko bi bil s priznanjem sodne odločbe, ki je bila izdana v drugi državi članici, nesprejemljivo kršen pravni red države, v kateri se zahteva priznanje, ker bi ta odločba posegala v temeljno načelo. Da se zagotovi spoštovanje prepovedi preverjanja sodne odločbe, izdane v drugi državi članici, glede vsebine, mora poseg pomeniti očitno kršitev pravnega pravila, ki se v pravnem redu države, v kateri se zahteva priznanje, šteje za bistveno ali očitno kršitev pravice, ki je v tem pravnem redu priznana kot temeljna (sodbi z dne 28. marca 2000, Krombach, C-7/98, EU:C:2000:164, točka 37, in z dne 16. julija 2015, Diageo Brands, C-681/13, EU:C:2015:471, točka 44).

- 36 Okoliščina, da se očitna napaka, ki naj bi jo storilo sodišče države izvora, nanaša na pravilo prava Unije, ne spremeni pogojev za uporabo določbe o javnem redu v smislu člena 34, točka 1, Uredbe št. 44/2001. Nacionalno sodišče mora namreč enako učinkovito zagotoviti varstvo pravic, ki so določene v nacionalnem pravnem redu, in pravic, ki jih daje pravni red Unije. Ta določba mora veljati enako, če bi ta napačna uporaba prava pomenila, da bi priznanje zadevne sodne odločbe v državi, v kateri se zahteva priznanje, povzročilo očitno kršitev temeljnega pravnega pravila v pravnem redu Unije in torej te države članice (sodbi z dne 11. maja 2000, Renault, C-38/98, EU:C:2000:225, točka 32, in z dne 16. julija 2015, Diageo Brands, C-681/13, EU:C:2015:471, točki 48 in 50).
- 37 V obravnavanem primeru sodba in sklepa High Court, ki bi jih bilo v skladu s točko 27 te sodbe mogoče opredeliti kot „kvazi“ *anti-suit injunctions*, ker posredno vplivajo na nadaljevanje postopka, sproženega pred sodišči druge države članice, ne spoštujejo splošnega načela, ki izhaja iz sodne prakse Sodišča, v skladu s katero vsako sodišče, ki mu je zadeva predložena, na podlagi pravil, ki se uporabljajo zanj, samo odloči, ali je pristojno za odločanje o sporu, ki mu je predložen (glej po analogiji sodbi z dne 10. februarja 2009, Allianz in Generali Assicurazioni Generali, C-185/07, EU:C:2009:69, točka 29, in z dne 13. maja 2015, Gazprom, C-536/13, EU:C:2015:316, točka 33).
- 38 Take „kvazi“ *anti-suit injunctions* so v nasprotju z medsebojnim zaupanjem držav članic v njihove pravne sisteme in sodne institucije, na katerem temelji sistem pristojnosti iz Uredbe št. 44/2001 (glej po analogiji sodbo z dne 10. februarja 2009, Allianz in Generali Assicurazioni Generali, C-185/07, EU:C:2009:69, točka 30).
- 39 V teh okoliščinah sta lahko, kot je generalni pravobranilec ugotovil v točki 53 sklepnih predlogov, s pridržkom preverjanj, ki jih opravi predložitveno sodišče, priznanje in izvršitev sodbe in sklepov High Court nezdržljiva z javnim redom pravnega reda države članice, v kateri se zahteva priznanje, ker lahko posegata v temeljno načelo v evropskem pravosodnem prostoru, ki temelji na medsebojnem zaupanju in v skladu s katerim se vsako sodišče izreče o svoji pristojnosti.
- 40 Poleg tega lahko ta vrsta „kvazi“ *anti-suit injunctions* prav tako ogrozi dostop do sodišča osebi, zoper katero so te izdane. Kot je namreč navedla Komisija, s tem, da se v obliki začasne denarne odškodnine dodelijo stroški, ki jih tožena stranka nosi zaradi začetka postopka, ki poteka pred sodiščem države članice, v kateri je bilo zahtevano priznanje, ta odškodnina tožeči stranki otežuje ali celo preprečuje nadaljevanje tega postopka.
- 41 Glede na vse prej navedeno je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 34, točka 1, Uredbe št. 44/2001 v povezavi s členom 45(1) te uredbe razlagati tako, da lahko sodišče države članice zavrne priznanje in izvršitev odločbe sodišča druge države članice zaradi nasprotja z javnim redom, ker ta odločba predstavlja oviro za nadaljevanje postopka, ki že poteka pred drugim sodiščem te prve države članice, saj je z njo eni od strank dodeljena začasna denarna odškodnina za stroške, ki jih nosi zaradi začetka tega postopka, ker je po eni strani predmet tega postopka zajet s sporazumom o poravnavi, ki je bil sklenjen zakonito in ga je potrdilo sodišče države članice, ki je izdalo navedeno odločbo, ter ker po drugi strani sodišče prve države članice, pri katerem je bil začet sporni postopek, zaradi klavzule o izključni pristojnosti ni pristojno.

Drugo vprašanje

- 42 Drugo vprašanje je postavljeno za primer nikalnega odgovora na prvo vprašanje. Ob upoštevanju odgovora na prvo vprašanje na drugo vprašanje torej ni treba odgovoriti.

Stroški

- 43 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

Člen 34, točka 1, Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah v povezavi s členom 45(1) te uredbe

je treba razlagati tako, da

lahko sodišče države članice zavrne priznanje in izvršitev odločbe sodišča druge države članice zaradi nasprotja z javnim redom, ker ta odločba predstavlja oviro za nadaljevanje postopka, ki že poteka pred drugim sodiščem te prve države članice, saj je z njo eni od strank dodeljena začasna denarna odškodnina za stroške, ki jih nosi zaradi začetka tega postopka, ker je po eni strani predmet tega postopka zajet s sporazumom o poravnavi, ki je bil sklenjen zakonito in ga je potrdilo sodišče države članice, ki je izdalo navedeno odločbo, ter ker po drugi strani sodišče prve države članice, pri katerem je bil začet sporni postopek, zaradi klavzule o izključni pristojnosti ni pristojno.

Podpisi